

Analyse economische programma van de 3 traditionele partijen

Kris Peeters :

Vlaanderen in actie : betonprojecten overheersen

Minister-president Kris Peeters pakte zwaar uit met zijn strategisch toekomstplan voor Vlaanderen : 'Vlaanderen in Actie' (VIA). Met dit plan wil Peeters Vlaanderen omhoogstuwen naar de 5de plaats op de regionale competitiviteitsladder. In zijn boek '*Kris Peeters in perspectief. Een warme kijk op Vlaanderen*' pleit hij voor een offensieve investeringsstrategie, m.n. een versnelling van publieke en private investeringen in duurzame projecten en diensten.

De hoofdaandacht in het VIA-programma gaat naar investeringen in logistiek en mobiliteit. In feite wordt gekozen voor een klassiek economisch expansiebeleid. De Vlaamse regering zet vooral in op groei van de logistiek, wegen en kanalen, expansie van luchthavens en zeehavens. De meeste middelen gaan naar investeringen in nieuwe wegen, wat de minister-president trouwens extra beklemtoonde met zijn campagne 'Zonder logistiek is 't paniek'. Klassiek economische denktanks zoals Itinera en Petercam noemden deze keuze al de vergissing van de eeuw. Logistiek levert vooral winst op voor het buitenland – er blijft slechts weinig kleven aan onze economie van al die doorvoer.

In zijn boekje pleit de minister-president voor 6.000 ha extra bedrijventerreinen tegen 2014. **Ook op militaire domeinen wil hij economische activiteiten ontwikkelen** . Hij pleit wel voor de ontwikkeling van CO₂-neutrale zones die ook maximaal multimodaal zijn. Om vervuilde sites gesaneerd te krijgen pleit Peeters voor samenwerking met projectontwikkelaars op basis van een nieuw uit te werken **contractplanologie** (ruimtelijke planning op maat van projectontwikkelaars?)

Als het gaat over **innovatie** in het plan 'Vlaanderen in Actie' gelooft hij in speerpunten zoals logistieke en transportsystemen (bv. supertrucks), maar ook ICT , E-health en gentherapie, genetisch gemodificeerde gewassen (bijv. populieren). In deze sectoren wil hij veelbelovende bedrijven een 'gazellesprong' laten maken.

Op vlak van energie maakt Peeters geen keuzes. Hij pleit voor een verstandig groen energiebeleid. Maar hij maakt geen keuzes: kernenergie, steenkoolcentrales, biobrandstoffen (ook zonder sluitende duurzaamheidscriteria), hernieuwbare energie staan op voet van gelijkheid. In een groene New Deal wordt juist wel gekozen om enkel nog te investeren in de duurzame technologieën van de toekomst.

Peeters beroept zich op het kader dat Europa biedt, bijvoorbeeld het energie- en klimaatpakket van doelstellingen tegen 2020. Maar of dit van harte gebeurt, kan ten eerste betwijfeld worden als we de inspanningen bekijken die de regering Peeters deed om op die doelstellingen nog versoepelingen te bedingen. **Op economisch vlak wil men tot de top 5 van de regio's behoren, op ecologisch vlak is die ambitie er duidelijk niet.**

Ten slotte doet Peeters een warm pleidooi voor de organisatie van het WK voetbal 2018 in ons land. Wat doet denken aan de campagne die Bart Somers ooit voerde voor de Olympische Spelen in 2016...

Frank Vandenbroucke :

DURF-plan

Het DURF-plan van Frank Vandenbroucke en de SP.a is een investeringsplan dat zgz. kiest voor 'de economie van de toekomst'. Het legt groene accenten maar beperkt. Hij focust vooral op vlak van energie en mobiliteit. Het DURF-plan kiest NIET voor een inhaalbeweging op vlak van milieu- en natuurbeleid. De band met de klimaatcrisis wordt enkel zijdelings gelegd.

Het DURF-plan maakt geen keuzes : de sp.a wil blijven investeren in klassieke infrastructuurprojecten (logistiek), in bedrijventerreinen, in de bouw van scholen, rust- en ziekenhuizen en sportinfrastructuur. D.i. de voortzetting van het PPS-programma van de huidige regering. Ze willen alle (startende) ondernemers steunen, alle vormen van onderzoek (waaronder logistiek, ICT, nano zonder verdere specificaties) en alle investeringen versnellen, dus niet alleen de bouw van windmolens of lightrails, maar ook de bouw van wegen of voetbalstadions... **Voor al deze investeringsprojecten wil men een nooddecreet om kortere vergunningstermijnen te verkrijgen voor 'werken van algemeen belang' (max. 105 dagen).**

Het DURF-plan DURFT NIET ECHT: het is een mengelmoes van fantastische voorstellen op lange termijn (insteek Van Brempt) en zuinige voorstellen op korte termijn (insteek Vandenbroucke) waarbij voor de realistische voorstellen op korte termijn de financieringslast vooral bij derden gelegd wordt (de distributienetbeheerders, Eandis, Elia, de Lijn,..). Vandenbroucke wil een Keynesiaans beleid voeren, maar durft daar niet echt veel begrotingsgeld aan te wagen. In feite is hij niet bereid een tekort op te bouwen op gewestniveau om een anti-recessiebeleid te voeren. Groen! verwerpt deficit spending op federaal niveau om de financiering van sociale zekerheid niet in gevaar te brengen, maar pleit waar nodig wel voor deficit spending op Vlaams niveau. Nu niet investeren, zal ons op termijn nog duurder te staan komen.

Guy Verhofstadt : *Europa-plan als weg uit de crisis*

Guy Verhofstadt wil dat Europa 400 à 600 miljard € extra investeert in een actie- en investeringsprogramma. Op dit moment bedraagt de optelling van alle nationale herstelprogramma's en de inspanningen van de Commissie en de Europese Investeringsbank samen maar 200 miljard € of één derde van de inspanningen van de VS. Bart Staes en de Europese groene partij willen eenzelfde bedrag vrij maken voor haar Europese Groene New Deal (500 miljard euro) en hoopt zo 5 miljoen nieuwe groene jobs te kunnen scheppen. Verhofstadt stelt 2 voorwaarden aan de Europese investeringen : duurzaamheid en rendement. Voor hem zal de **eco-economie** een beslissende rol spelen in het oplossen van de huidige economische crisis. Verhofstadt denkt aan een netwerk voor hernieuwbare energie, maar ziet ook een rol voor kernenergie. Hij wil het 'cradle to cradle'-principe toepassen, maar dan vooral op afvalverpakkingen. Hij pleit voor investeringen in infrastructuur : voor de bouw van hogesnelheids-spoorlijnen, maar ook van wegen. Hij wil ook nieuwe ICT-netwerken en gezondheidsmonitoring in de strijd tegen de vergrijzing. Net als het huidige beperkte herstelplan van de Europese Commissie en het mega-herstelplan is het een mix van groene en vooral minder groene maatregelen. Ook hier blijft de groene verbeelding vooral beperkt tot energie en mobiliteit. De essentie van een meer omvattend groen investeringsplan is dat er echt gekozen wordt voor geïntegreerd ecologisch industrieel en productbeleid.

Patricia Ceysens

25 jaar na Flanders Technology gaat minister Patricia Ceysens naar eigen zeggen voor een 'green tech revolutie' ¹. De minister pleit voor ecologiesteun voor ecologische toptechnologie. High tech wordt steeds meer green tech, aldus de minister. De schijnbare tegenstelling tussen economie en ecologie is weggefallen.

Patricia Ceysens heeft inderdaad gezorgd voor een vergroening van de steun aan bedrijven en technologieën: de ecologiesteun aan bedrijven werd opgetrokken van 75 naar 120 miljoen euro. Maar daarbij vergat ook zij keuzes te maken. Alle bedrijven die een beetje groener wilden werken, kregen steun. Groen! vindt dat vooral de echte pioniers, de bedrijven die risico's nemen en verder gaan dan de opgelegde ecologische normen, alle steun verdienen. Maar steun aan groene bedrijven is een maat voor niets als dit niet kadert in een offensief milieu- en klimaatbeleid. Zoniet, dan wordt er enkel met losse flodders gewerkt, dan is het vooral greenspeaking en greenwashing.

¹ Inleiding op 'Bouwen aan een Duurzame Economie – Investeren in de toekomst' (EWI, 2008)